

Kr. — man maa jo regne med en Rentefod af 5 pCt. —, det vil formentlig blive mere. Nu er jeg af den Opfattelse, at denne Bane hører til dem, som bør bygges en Gang, men naar der spørges, af hvilken Grund den da bør bygges, maa man skelne imellem de Interesser, som knytter sig til Hovedtrafikken, og dem, som knytter sig til Lokaltrafikken. Saa meget kan med Sikkerhed siges, at nogen Trang til denne Linie for Hovedtrafikens Skyld er der ikke for Tiden. Selvfølgelig vil den, naar den en Gang er Statsbane, kunne bruges lige saavel som alle andre Statsbaner, men det betyder ikke, at der er Trang til her at bygge en Statsbane for den gennemgaaende Trafik. Det, som ogsaa faktisk bærer Ønskerne og Kravene frem, er de rene Lokalinteresser, men disse Lokalinteresser burde kunne motiveres ogsaa med den økonomiske Fordel, som Banen giver, og da navnlig saaledes, at det ikke koster aarlig en alt for stor Sum at holde denne Bane i Gang. Jeg maa henlede Opmærksomheden paa, at ved Forhandlingerne i Udvalget med den Deputation, som mødte fra Ørre, blev det Spørgsmaal stillet Deputationen, som vilde have Banen ført over Ørre i Stedet for ad den foreslaaede Linie, om man ogsaa fastholdt dette Ønske, hvis Banen skulde drives med Privatdrift, og herpaa blev der givet et Svar, som man kun kan opfatte saaledes, at naar galt skulde være, vilde man dog hellere have dette end en Bane, som ikke gik over Ørre. Det kunde tyde paa, at det ikke er umuligt at gennemføre denne Bane med den Retningslinie, her er Tale om, med Privatdrift, og det vilde i alt Fald være en yderligere anbefaling for Vedtagelsen. Thi som Forholdene har udviklet sig fra det Tidspunkt, da dette Lovforslag blev fremsat, og under dets Behandling indtil i Dag, maa man formentlig sige, at Betænkelighederne ved at bevilge store Summer til kostbare Jernbaneanlæg, som ikke er paatrængende nødvendige, maa være voksende.

Jeg maa derfor meget anbefale, at man i alt Fald gaar tilbage til Regeringens Forslag. Jeg tror, at Ministeren har indtaget det under de givne Forhold rigtigste Standpunkt, naar man overhovedet vil gaa til en Statsbane, nemlig dette, at saa maa Betingelsen i alt Fald være den, at den drives med Privatdrift. Jeg vil derfor meget anbefale, at man stemmer imod det Forslag, som er stillet om paa dette Punkt at ændre Lovforslaget. Hvis det ikke skulde lykkes at fastholde

Lovforslaget, som det i den Retning foreligger fra Ministerens Haand, og hvis det Ændringsforslag, hvorefter der skal indføres Statsdrift, vedtages, vil jeg i alt Fald ikke kunne anbefale mine Meningsfæller at stemme for Lovforslaget.

Mølgaard-Nielsen: Alle ved, at der er en stor Modsætning mellem den ærede sidste Taler og mig angaaende det af ham fremdragne Spørgsmaal. Det er en stor Glæde for mig, at det øvrige Udvalg her er enig med mig, og jeg vil begynde med at sige Udvalget Tak, fordi det fremdeles har indtaget det Standpunkt, som hele Tiden har været Tingets: at Banen ikke alene skulde bygges som Statsbane, men ogsaa drives som saadan. Jeg vil ogsaa benytte Lejligheden til at takke den højtærede Minister, fordi han — ganske vist paa en Maade nødtvunget — finder sig i Omstændighederne, thi jeg ved, at hans Betragtning for ham har staaet som den rette. Den højtærede Minister har holdt igen, saa længe han mente, der var noget at vinde derved, men da han nu ser, at hele Udvalget, med Undtagelse af den ærede sidste Taler, har fastholdt, at Banen burde drives med Statsdrift, har den højtærede Minister, som der allerede er peget paa, stillet et Ændringsforslag, idet han mener, at Banen i saa Fald bør bygges nok saa stærk.

Ved første Behandling nævnedes jeg en Sag, som jeg paa ny vil pege paa. Ministeren har her gjort Rede for, hvad disse Forhøjelser skal bruges til, men der ud over er der Spørgsmaalet om de 4 Billetsalgssteder og de 3 Holdepladser, og det er dette Spørgsmaal, jeg vil drage frem. Naar henses til, i hvilken Henseende denne Bane særlig skal gøre Gavn, nemlig med Hensyn til Transport af Mergel og Tørv o. s. v., vil enhver kunne forstaa, at Billetsalgssteder ikke er tilstrækkeligt, man maa i det mindste have Holdepladser; dette har jeg blot ønsket atter at minde om.

Jeg maa naturligvis beklage det andet Ændringsforslag, som er stillet af et Fler-tal i Udvalget, og som den højtærede Ordfører nu har begrundet, og som Betænkningen omtaler i faa Linier. Jeg vil her overfor Tinget klargøre min Stilling til denne Sag. I 1908 har Regeringen og Tinget, som med Undtagelse af et Par enkelte Medlemmer var enig med Regeringen, holdt paa Retningen over Aulum, og denne Retning er ogsaa fastholdt i de to sidste Regeringslovforslag, ja, i Fjor blev der tillige